

گردهمایی کانون های بازنشستگان و مستمری بگیران استان مازندران در مشهد مقدس برگزار شد

دریایبگی، چهاره باسابقه جامعه بازنشستگان:

قانون هست اما اجرا نمی شود

داد که بازنشستگان «از دو طرف در خط تند» هم از فشار معیشتی و درمانی، و هم از اختلافات داخلی و سوءاستفاده‌ها. او سخنانش را با این جمله به پایان برد: «من خودم را یک سرباز می‌دانم؛ هر خوبی هست مال دوستان است.» سخنرانی آقای است و در ریابگی، روایتی بی‌پرده از واقعیتی تلخ بود: وقتی قانون اجرا نمی‌شود، تصمیم‌های ناخواسته متولد می‌شوند و بازنشسته، میان ایدéal و واقعیت، ناچار به انتخابی سخت می‌شود.

بیمه تکمیلی: انتخابی ناخواسته، نه یک امتیاز

در ریابگی با اشاره به مواضع متفاوت استان‌ها و برخی کانون‌ها درباره بیمه تکمیلی گفت: در برخی نقاط کشور حتی بیانه‌هایی منتشر شده که «ما بیمه تکمیلی نمی‌خواهیم»، اما پرسش اساسی او این بود: وقتی درمان پایه جواب نمی‌دهد، وقتی هزینه‌ها ۲۰ تا ۵۰ درصد بالا می‌رود، این «خواستن» قرار است از کدام جیب جبران شود؟ او به جلسات مستقیم با مدیرعامل سازمان تأمین اجتماعی اشاره کرد؛ جلساتی که در آن‌ها آقای سالاری، آقای رضایی، آقای بیات و نمایندگان بازنشستگان حضور داشتند. بحث‌ها بدون تعارف و با صراحت کامل مطرح شد. در ریابگی تأکید کرد که در همان جلسات، با صدای بلند گفته است: «اگر برنامه دارید، قانون الزام و ماده ۵۴ را اجرا کنید.» در ریابگی با رجوع به تجربه شخصی خود گفت: «من بیش از سی سال است که وقتی دارو خواستم گفتند نداریم، عمل جراحی خواستم گفتند نداریم، تخت خواستم گفتند نداریم.» او یادآوری کرد که حتی در دوره‌هایی که خودش در مدیریت بیمارستان‌ها حضور داشته، مشکلات مالی به شکلی بوده که پاسخ‌گویی به بازنشستگان عملاً ممکن نبوده است.

در مقابل، او از عملکرد شرکت بیمه گر تکمیلی دفاع کرد و گفت: برخلاف برخی تصورات، این شرکت نه تنها «پرمیزی» نگرفته، بلکه در مواردی به بازنشستگان کمک‌های فراتر از قرارداد داده است؛ کمک‌هایی که گاه تا ۵۰۰ میلیون تومان برای یک بازنشسته بیمار هزینه داشته و حتی هزینه‌هایی مثل زایمان را که در قرارداد نبوده، پوشش داده است.

قانون هست، اجرا نیست

محور اصلی انتقاد در ریابگی، نه به قانون، بلکه به عدم اجرای قانون بود. او گفت: درمان طبق شرع و قانون باید رایگان باشد، اما وقتی دولت‌ها و سازمان تأمین اجتماعی نتوانسته‌اند این وظیفه را انجام دهند، بازنشسته مجبور شده از جیب تحریف خود هزینه کند. او با اشاره به بودجه مصوب ۱۸۵ همتی حوزه درمان یادآور شد که تا زمان سخنرانی تنها حدود ۳۰ همت آن به‌صورت مستقیم به وزارت بهداشت پرداخت شده است؛ رقمی که به‌روشنی نشان می‌دهد فاصله میان تصویب و اجرا چقدر عمیق است.

دفاع از سازمان تأمین اجتماعی: دفاع از سفره خودمان

در ریابگی صریحاً گفت که حمایت‌او و همفکرانش از سازمان تأمین اجتماعی، حمایت سیاسی یا داری نیست؛ بلکه دفاع از سفره، آینده، درمان، خانواده و کشور است. به گفته او، اگر امروز برخی تصمیم‌ها گرفته شده، برای این است که پول حق بیمه کارگر حفظ شود و حداقل بخشی از امنیت آینده تأمین بماند. او تأکید کرد که اگر امروز زیر بار بیمه نیمه‌تکمیلی رفته، به این دلیل است که دولت‌ها و مدیران، وظیفه قانونی خود را به‌درستی انجام ندادند و در این شرایط، خود بازنشستگان ناچار شده‌اند هزینه کنند.

شرایط خود بازنشستگان ناچار شده‌اند هزینه کنند. در ریابگی توضیح داد که طراحی دوبسته درمانی، حاصل بیش از ۹۰ ساعت جلسه و مشورت با کانون‌ها و هیئت‌مدیره‌ها بوده است. حتی پیشنهاد سه بسته هم مطرح شده، اما در نهایت با در نظر گرفتن توان مالی بازنشستگان و شرایط واقعی جامعه، دوبسته به تصویب رسیده است.

او خطاب به منتقدان گفت: اگر کسی پول بیشتری دارد، می‌تواند خدمات بیشتری بگیرد، اما جامعه بازنشستگان تأمین اجتماعی، جامعه‌ای تخریب حق نیست. «او هشدار داد که رسانه‌هایی به گفته او، کانون‌ها موظف‌اند از ضعف‌ترین اقسار دفاع کنند، نه از ثروتمندان.

مرز انتقاد و بی‌انصافی

بخش قابل توجهی از سخنان در ریابگی به گلابچه از فضای تخریبی اختصاص داشت. او با اشاره به توهین‌ها، فحاشی‌ها و حتی سوءاستفاده رسانه‌ها خارج گفت: «انتقاد حق شماس، اما فحش و تخریب حق نیست.» او هشدار داد که رسانه‌هایی مانند شبکه‌های خارجی به دنبال تحریک و ایجاد شکاف در میان بازنشستگان هستند و از همه خواست هوشیار باشند و اجازه ندهند اختلاف‌نظرها به تضعیف تشکیلات بازنشستگی منجر شود.

شفافیت، مجمع و خط قرمز انتخابات

در ریابگی در پایان، بر لزوم شفافیت مالی، برگزاری مجامع قانونی و سلامت انتخابات کانون‌ها تأکید کرد و گفت صراحتاً اجازه نخواهد داد کانونی بدون مجمع شفاف، وارد فرآیند انتخاباتی شود. او هشدار

در جوار بارگاه امام رضا(ع)؛ سخنرانی آقای بیات، رئیس کانون عالی بازنشستگان، در فضایی آمیخته با صراحت، دغدغه‌مندی و مطالبه‌گری برگزار شد؛ سخنرانی‌ای که به‌روشنی نشان می‌داد او خود را نه در جایگاه یک مدیر پشت‌میزنشین، بلکه در موضع نماینده مستقیم زندگی، درد و رنج میلیون‌ها بازنشسته می‌بیند. او سخنانش را با یاد خدا و در جوار ثامن‌الحجج امام رضا(ع) آغاز کرد و ضمن خیرمقدم به مدیران و مسئولان استانی، تأکید داشت که این تریبون، جای تعارف نیست؛ جای گفتن واقعیت‌هاست.

بازنشستگان: جامعه‌ای با مطالبات انباشته

آقای بیات در ابتدای صحبت‌هایش تصریح کرد که مشکلات امروز بازنشستگان، حاصل سال‌ها نارتاری بی‌توجهی و تصمیم‌گیری‌های ناقص است. به گفته او، کانون عالی بازنشستگان در همه این سال‌ها نقش فعالی در پیگیری مطالبات داشته و امروز نیز آمده تا شفاف و روشن، از حقوق جامعه هدف خود دفاع کند. او با اشاره به تحویل بودجه سال ۱۴۰۵ توسط رئیس‌جمهور به مجلس، توضیح داد که کانون عالی بررسی‌های دقیقی روی مفاد بودجه انجام داده تا مشخص شود چه سهمی برای بازنشستگان و سازمان تأمین اجتماعی دیده شده و چه خلأهایی همچنان باقی است. به گفته بیات، بودجه «چراغ راه کشور» است و اگر در آن، بازنشستگان دیده نشوند، هیچ کدام از مشکلات اساسی حل نخواهد شد.

مالیات ارزش افزوده: سهمی که نادیده گرفته شده

یکی از محورهای اصلی سخنان آقای بیات، افزایش مالیات بر ارزش افزوده از ۱۰ به ۱۲ درصد بود. او توضیح داد که یک درصد از این افزایش، به‌متناسب‌سازی حقوق بازنشستگان کشوری و لشکری اختصاص یافته، اما بازنشستگان تأمین اجتماعی که خود جزو بزرگ‌ترین مصرف‌کنندگان و پرداخت‌کنندگان این مالیات هستند، عمل‌انادیده گرفته شده‌اند. به گفته او، جامعه هدف تأمین اجتماعی نزدیک به ۵۰ میلیون نفر است و طبیعی است که سهمی از این منابع باید به مطالبات آنان اختصاص یابد. بیات از نمایندگان مجلس خواست صدای بازنشستگان باشند و این یک درصد را در قالب ردیون دولت به سازمان تأمین اجتماعی به‌رسمیت بشناسند.

کالابرگ، نارتاری و واقعیت تلخ اعداد

او سپس به اختصاص دو درصد از مالیات ارزش افزوده به کالابرگ اشاره کرد و گفت: «حداقل انتظار ما این است که بازنشستگان

رقمی بالاتر از میانگین کشوری. در این استان، حدود ۴۳۱ هزار مستمری‌بگیر و در مجموع بیش از دو میلیون نفر به‌طور مستقیم وابسته به سازمان‌اند. همچنین از ۹۸ هزار کارفرمای فعال، بخش عمده‌ای واحدهای کوچک با یک تا پنج نفر نیروی کار هستند که همین موضوع، وصول حق بیمه را پیچیده‌تر کرده است.

فرار بیمه‌ای و پیامدهای انسانی

فلاح با انتقاد از پدیده فرار دستمزدی و بیمه‌ای گفت: پرداخت حقوق‌های واقعی ثبت نمی‌شود. کارگران سال‌ها بدون بیمه می‌مانند و نتیجه آن، پرونده‌هایی است که در نهایت به بی‌حقوقی زسان و فرزندان بازمانده منجر می‌شود. او تأکید کرد که وصول به‌موقع و قانونی مطالبات سازمان، نه یک اقدام اداری، بلکه یک مسئولیت انسانی و اجتماعی است.

ثبت در حافظه اجتماعی

در جمع‌بندی، فلاح گفت که همکاری با عدم همکاری دستگاه‌ها و نهادها با سازمان تأمین اجتماعی، در «حافظه اجتماعی» این سازمان ثبت خواهد شد. او خواستار هم‌زبانی، شفافیت و تبدیل شعار خدمت به عمل شد و ابراز امیدواری کرد روزی برسد که هر ایرانی با افتخار بگوید: «تأمین اجتماعی، پشتیبان واقعی من است؛ چون حق من است.»

سخنرانی آقای فلاح، تصویری از درون یک سازمان بزرگ بود؛ سازمانی که اگرچه با بحران منابع روبه‌روست، اما همچنان می‌تواند با اجرای قانون و همراهی همگانی، ستون ثبات اجتماعی کشور باقی بماند.

روایت یک شرکت بیمه‌گر از خط مقدم درمان: «نو‌کری»

به‌جای قرارداد، صداقت به‌جای حاشیه سخنرانی آقای رنجبران، مدیرعامل شرکت بیمه‌گر طرف قرارداد بازنشستگان، بیش از آن که رنگ و بوی اداری داشته باشد، دفاعیه‌ای صریح، احساسی و در عین حال مستند از عملکرد مجموعه‌ای بود که در ماه‌های اخیر، در کانون شدیدترین نقدها و فشارها قرار گرفته است. او سخنان خود را با تأکید بر «کرامت، بزرگی و صبوری» بازنشستگان آغاز کرد و حضور در جمع بازنشستگان مازندران را توفیقی شخصی و حرفه‌ای دانست.

مازندران: حضور در میان «خودی‌ها»

رنجبران با اشاره به تعلق خاطر خود به استان مازندران، گفت که سخن گفتن در جمع بازنشستگان این استان برای او صرفاً یک مأموریت کاری نیست، بلکه حضور در میان «خودی‌ها» ست؛ مردمی نجیب، صبور و شایسته احترام. او اعتماد مجدد کانون عالی بازنشستگان تشکر کرد و این اعتماد را مسئولیتی سنگین‌تر از هر قرارداد رسمی دانست.

بزرگ‌ترین شبکه بیمه درمانی کشور

او با تشریح جایگاه شرکت تحت مدیریت خود، تأکید کرد که این مجموعه، بزرگ‌ترین شبکه تخصصی بیمه درمانی کشور است؛ شبکه‌ای با بیش از ۷۵۰ شعبه و نمایندگی و هزاران مرکز طرف قرارداد. به گفته رنجبران، این شرکت یک مجموعه کاملاً دولتی است، سهام آن صدرصد متعلق به دولت بوده و مأموریتش نه سودآوری تجاری، بلکه انجام یک وظیفه اجتماعی است. او افزود: «ما کار در درمان انجام می‌دهیم؛ آن هم با تیمی متشکل از پزشکان، متخصصان و اساتید دانشگاه. این یک کار صرفاً فاداری نیست، یک مسئولیت انسانی است.»

بدون رقیب، بدون توقف

رنجبران با اشاره به شرایط خاص فعالیت شرکت گفت که این مجموعه عملاً رقیب مستقیمی در سطح و گستره فعالیت خود ندارد و با وجود همه فشارها، تصمیم گرفته حتی اگر ده‌ها سال دیگر هم لازم باشد، این مسیر را ادامه دهد. به گفته او، ادامه این همکاری از سر منفعت، بلکه «تکلیف» بوده است. او تأکید کرد که اگر صداقت، پاکی و نیت خیر در این مسیر وجود نداشت، امکان سودآوری تجاری، بلکه انجام یک وظیفه اجتماعی است. او افزود: «ما کار در درمان انجام می‌دهیم؛ آن هم با تیمی متشکل از پزشکان، متخصصان و اساتید دانشگاه. این یک کار صرفاً فاداری نیست، یک مسئولیت انسانی است.»

هشت ماه سخت: بدون توقف قرارداد

یکی از محورهای مهم سخنان رنجبران، توضیح درباره وقفه‌ها و تأخیرهای مالی بود. او تصریح کرد که در دوره‌ای نزدیک به هشت ماه، فشار مالی سنگینی بر شرکت وارد شد؛ پرداخت‌ها به‌موقع انجام نشد، اما با این حال، قرارداد متوقف نشد و خدمات درمانی قطع نگردد.

به گفته او، اگر کانون عالی بازنشستگان و مدیرعامل سازمان تأمین اجتماعی همراهی نمی‌کردند، بسیاری از این مشکلات می‌توانست به بحران‌های خیابانی و اجتماعی منجر شود، اما با تدبیر، اجازه داده نشد کار به آن نقطه برسد.

پشتوانه قانونی: پاسخ به اتهام‌ها

رنجبران بخش قابل توجهی از سخنانش را به پاسخ مستند به شبهات حقوقی اختصاص داد. او با اشاره به بند «ب» ماده ۳۸ قانون برنامه پنجم توسعه، ماده ۲ قانون ساختار جامع رفاه و تأمین اجتماعی و بند «الف» ماده ۷۰ قانون برنامه هفتم، تأکید کرد که فعالیت این شرکت کاملاً قانونی است و نیازی به اخذ مجوز از بیمه مرکزی ندارد. او گفت که برای اطمینان، حتی از معاونت حقوقی ریاست جمهوری، دیوان محاسبات و سازمان بازرسی کل کشور نیز استعلام گرفته شده و پاسخ‌های مکتوب دریافت شده است. به گفته او، با وجود این پشتوانه‌ها، باز هم شرکت و مدیرانش هدف اتهام‌ها و تخریب‌های ناعادلانه قرار گرفته‌اند.

گسترش مراکز درمانی در اوج بحران

رنجبران اعلام کرد که در شرایطی که کشور با بحران‌های اقتصادی مواجه بوده، تعداد مراکز طرف قرارداد از حدود ۸۰۰ مرکز به بیش از ۱۱ هزار مرکز افزایش یافته است؛ شامل بیمارستان‌ها، داروخانه‌ها و آزمایشگاه‌ها. او توضیح داد که بسیاری از این مراکز، صرفاً با اعتبار ۲۲ ساله شرکت به بازنشستگان خدمت داده‌اند، بدون دریافت هزینه در لحظه درمان و تنها با ارائه کارت ملی؛ موضوعی که به گفته او، نشان‌دهنده اعتماد شبکه درمانی به این ساختار است.